



SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(216)

14. posiedzenie
Komisji Rodziny i Polityki Społecznej
w dniu 24 kwietnia 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 181 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy, przyjętej w Genewie w dniu 19 czerwca 1997 r. (druk senacki nr 117, druki sejmowe nr 304, do druku 304, 363).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (druk senacki nr 110, druki sejmowe nr 323, do druku 323, 337).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (druk senacki nr 116, druki sejmowe nr 143, do druku 143, 371).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Mieczysław Augustyn)

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Witam na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Zgodnie z porządkiem obrad, który został członkom komisji dostarczony, mamy dzisiaj do rozpatrzenia trzy ustawy. Myślę, że wszystkie druki i informacje do państwa dotarły.

Czy są jakieś uwagi do porządku obrad?

Jeśli nie, to przystępujemy do rozpatrzenia poszczególnych punktów.

Przypomnę tylko, że o godzinie 9.00 rozpoczynają się plenarne obrady Senatu, a więc jesteśmy zobowiązani do dużej dyscypliny w czasie posiedzenia komisji.

W punkcie pierwszym mamy rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji konwencji Nr 181 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy, przyjętej w Genewie w dniu 19 czerwca 1997 r.

Poproszę, ponieważ to jest inicjatywa rządowa, o kilka słów przedstawicieli rządu, których w tym momencie wszystkich en bloc – wybaczcie państwo – witam.

Bardzo proszę, kto z państwa chciałby zabrać głos?

Prosimy o przedstawienie się.

**Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Wałęskiewicz:**

Marek Wałęskiewicz, ministerstwo pracy, Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Uzasadniając wniosek o ratyfikację konwencji MOP nr 181, dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy, z 1997 r., chciałbym poinformować, że starania o to rozpoczęły się już w 2002 r. Wówczas rząd polski zwrócił się do Międzynarodowego Biura Pracy z prośbą o pomoc w opracowaniu prawa dotyczącego prywatnych agencji zatrudnienia. Owocem tej współpracy jest ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz niektóre przepisy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które dostosowały polskie ustawodawstwo do postanowień konwencji nr 181.

Potrzeba związania się przez Polskę postanowieniami konwencji nr 181 była wielokrotnie zgłaszana przez krajowe organizacje partnerów społecznych, zwłaszcza NSZZ „Solidarność”, i organizacje pozarządowe, między innymi Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia. Co ważne, w trakcie konsultacji społecznych projekt wniosku

o ratyfikację konwencji został poparty bez zastrzeżeń przez wszystkie reprezentatywne organizacje partnerów społecznych.

Ratyfikacja konwencji nr 181 jest wyrazem dążenia do tego, żeby Polska była związana aktualnymi konwencjami MOP. Obecnie jest ona stroną konwencji nr 96, dotyczącej płatnych biur pośrednictwa pracy, z 1949 r., którą Międzynarodowa Organizacja Pracy uznała za dokument przestarzały i w 1997 r. zrewidowała jej postanowienia, przyjmując konwencję nr 181. MOP zaleciła państwom, które są związane konwencją nr 96, w tym Polsce, rozważenie ratyfikacji konwencji nr 181, co automatycznie spowoduje wypowiedzenie konwencji nr 96.

Ponieważ konwencja nr 181 określa zasady działania prywatnych biur pośrednictwa pracy, jak już wcześniej wspominałem, polskie przepisy są w pełni dostosowane do jej postanowień, a działające na polskim rynku pracy prywatne biura pośrednictwa pracy odgrywają rolę komplementarną w stosunku do publicznych służb zatrudnienia, poszerzając ofertę usług oferowanych na rynku pracy oraz grono ich odbiorców i przyczyniając się tym samym do usprawnienia funkcjonowania tego rynku.

Jakie korzyści daje Polsce ratyfikacja konwencji nr 181? Jak już powiedziałem, wiążemy się umową odpowiadającą aktualnemu stanowi prawnemu w Polsce, wypowiadając jednocześnie konwencję, która temu stanowi nie odpowiada i zawiera przestarzałe uregulowania. Po drugie, będąc związani konwencją nr 181, nie możemy zmieniać przepisów krajowych w zakresie mogącym naruszać postanowienia tej konwencji, a tym samym zmniejszać ochrony pracowników, jaką zapewniają przepisy konwencji osobom korzystającym z prywatnych agencji zatrudnienia. Po trzecie, poddajemy się międzynarodowej kontroli realizowanej przez system kontrolny Międzynarodowej Organizacji Pracy w zakresie wykonywania postanowień konwencji. Po czwarte, co ważne, otrzymujemy instrument oddziaływania na państwa, które są stronami konwencji, w zakresie ochrony polskich pracowników podejmujących pracę w tych państwach i korzystających z usług prywatnych biur pośrednictwa pracy. Jest to bardzo ważne z uwagi na fakt, że Polska jest obecnie krajem, którego obywatele w bardzo dużej liczbie podejmują pracę w innych krajach.

W imieniu ministra pracy i polityki społecznej wnoszę o pozytywną opinię komisji w sprawie ratyfikacji konwencji nr 181, dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy. Dziękuję.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.
Poproszę o opinię Biuro Legislacyjne.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.
Ustawa ratyfikacyjna nie budzi zastrzeżeń.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję uprzejmie.

Rozpoczynamy dyskusję.
Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Bardzo proszę, pan senator Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Wiadomo, że wejście na rynek prywatnych instytucji poszukiwania pracowników wywołuje zmianę jakości. Ich nadrzędnym celem nie jest poszukiwanie pracowników, jest to tylko cel statutowy, są to bowiem organizacje działające dla zysku. Czy rząd przewiduje chociażby monitorowanie takich instytucji w zakresie spełniania określonych warunków, w szczególności ponoszenia odpowiedzialności z tytułu nienawiązania umów o pracę, mimo podjętych zobowiązań zarówno wobec zgłaszających się do pracy, jak i zgłaszających zamówienia? No, chodzi o to, co nazywamy – i co występuje niestety nie tylko w polskiej gospodarce – zjawiskiem sezonowości, żeby nie określić tego gorzej.

Drugie, działamy wobec podmiotów, wobec ludzi, częstokroć powierzającym swoje istotne problemy życiowe w zakresie poszukiwania pracy instytucjom, które będą powstawały na zasadzie wpisu do rejestru działalności gospodarczej, jak rozumiem. Tak? Chyba że się mylę. A jeśli tak, to czy będzie monitorowanie i sprawdzanie poziomu jakości takich firm?

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Kto z przedstawicieli rządu chciałby zabrać głos?
W tym momencie chciałbym jeszcze powitać pana Janusza Łackiego z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

**Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Wałęskiewicz:**

Jeżeli chodzi o kontrolowanie agencji zatrudnienia, to rejestr jest prowadzony przez marszałka województwa, a kontrolę przeprowadzają Państwowa Inspekcja Pracy w zakresie prawa pracy i przepisów dotyczących legalności zatrudnienia, a także innej pracy zarobkowej oraz marszałek województwa w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia.

W 2006 r. skontrolowano pięćset czterdzieści dziewięć agencji i stwierdzono naruszenie przepisów prawa z zakresu usług agencji zatrudnienia w siedemdziesięciu czterech, co stanowi 12%, w tym w sześćdziesięciu podmiotach naruszenie przepisów w zakresie pośrednictwa pracy za granicą, co stanowi 10%.

W pierwszym półroczu 2007 r. – mam takie dane – skontrolowano dwieście czterdzieści pięć agencji zatrudnienia i naruszenia prawa kształtowały się mniej więcej na tym samym poziomie.

Prywatne agencji zatrudnienia są rejestrowane w Krajowym Rejestrze Agencji Zatrudnienia. Przez pierwszy rok dostają tymczasową licencję i dopiero po sprawozdaniu otrzymują licencję bezterminową. Co roku muszą składać sprawozdanie.

(Senator Jan Rulewski: No i...?)

Jeżeli chodzi o szczegółowe informacje, to może pan Brodowski z Departamentu Rynku Pracy powie, jakie są wyniki i co się dzieje z agencjami, które naruszają przepisy.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję, bo ja również chciałem zadać pytanie o to, jaki był ostateczny skutek tych kontroli.

Bardzo proszę.

Senator Jan Rulewski:

Przyznają państwo, że 12% na starcie to może być i dużo, i bardzo mało. Poza tym przepraszam za taką formę: no i..., ale interesuje mnie, jakie to były naruszenia, bo może one dotyczyły braku odpowiedniej umywalki czy ciepłej wody. Chciałbym to wiedzieć.

**Główny Specjalista w Departamencie Rynku Pracy
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Mirosław Brodowski:**

Mirosław Brodowski, Departament Rynku Pracy.
Szanowny Przewodniczący i Szanowni Goście!

Wśród naruszeń, jakie zostały stwierdzone jeszcze w ramach kontroli legalności zatrudnienia i obecnie przez Państwową Inspekcję Pracy... Najczęściej się zdarza, że agencje zatrudnienia nie przestrzegają przepisów w zakresie pobierania opłat od osób, czyli pobierają opłaty za znalezienie zatrudnienia, mimo że przepisy tego zabraniają.

Drugim naruszeniem jest niezawieranie umowy przy kierowaniu polskich obywateli do pracy za granicą. Sytuacje tego typu występują jednak sporadycznie. Oczywiście karą w tym wypadku jest, poza sankcją karną, czyli grzywną, wykreślenie przez marszałka województwa z Rejestru Agencji Zatrudnienia.

Ponadto chciałbym dodać, że w naszym resorcie jest teraz przygotowywana nowela ustawy o promocji zatrudnienia, gdzie właśnie chcemy rozszerzyć wykaz artykułów sankcyjnych o kary z tytułu niezawierania umowy z osobą kierowaną do pracy za granicę.

(Senator Jan Rulewski: Dziękuję.)

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.

Czy mogę jeszcze poprosić panów o dodatkowe wyjaśnienie, ponieważ wszyscy mamy wrażenie, zwłaszcza ci, którzy żyją na terenach dawnego zachodniego pogranicza, że kwitnie czarny rynek. Czy to jest tak, że kontroluje się tylko agencje, które są zarejestrowane, czy też są jakieś działania, a jeśli tak, to jakie, ażeby eliminować podmioty nielegalnie trudniące się pośrednictwem zatrudnienia, zarobkujące na tym i najbardziej ogłaszające się, na przykład w prasie, żeby wyeliminować z rynku te pierwsze?

**Główny Specjalista w Departamencie Rynku Pracy
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Mirosław Brodowski:**

Szanowny Przewodniczący, prawo zezwala na kontrolowanie każdego podmiotu, również osób fizycznych, które zamierzają prowadzić... i prowadzą nielegalne pośrednictwo pracy. Oczywiście za to są sankcje karne, biorą w tym udział również policja i prokuratura, tak że każda skarga, każdy sygnał są przekazywane bądź policji, bądź Państwowej Inspekcji Pracy i jest to kontrolowane.

(Przewodniczący Mieczysław Augustyn: Czy w tym zakresie dysponuje pan dyrektor jakimiś danymi? Ile się udało wyłapać tych na czarno, że tak powiem, nielegalnie prowadzących pośrednictwo pracy podmiotów?)

Ministerstwo już nie posiada takich danych, ponieważ utraciło kontrolę nad tym rynkiem. Od półrocza zeszłego roku obowiązki kontrolne przeszły na Państwową Inspekcję Pracy. Utraciliśmy kontrolę legalności zatrudnienia i nie posiadamy najświeższych danych. Będziemy je mieli z raportu Państwowej Inspekcji Pracy.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Bardzo mi miło powitać przedstawiciela Państwowej Inspekcji Pracy, nie zdolałam niestety odczytać nazwiska.

Bardzo proszę, jeżeli pan by chciał uzupełnić te informacje, to chętnie oddam panu głos.

**Pełniący Obowiązki Dyrektora Departamentu Prawnego
w Głównym Inspektoracie Pracy Wojciech Gonciarz:**

Przepraszam, w tej chwili nie posiadamy takich danych, ale gdyby taka potrzeba zaistniała, to my je oczywiście dostarczymy.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Rozumiem. To bylibyśmy wdzięczni, gdyby do naszej komisji takie dane nadeszły, bo mamy bardzo wiele sygnałów, także jako senatorowie, o nielegalnym pośrednictwie i ludzkich dramatach, które z tego wynikają, zresztą znanych nam pewnie wszystkim z mediów.

Bardzo proszę, pan przewodniczący Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Może doprecyzować tę obietnicę przedstawiciela Państwowej Inspekcji Pracy w taki oto sposób, aby informacja, która powinna wpłynąć przed posiedzeniem Senatu, zawierała nie tylko stwierdzenia dotyczące naruszeń prawa, ich liczby i rodzajów, ale również konsekwencji przeprowadzonych kontroli. Tu zwracam uwagę wszystkim państwa na to, że jesteśmy oto świadkami dwoistości postępowania w zakresie kontroli działalności instytucji, w tym wypadku prywatnych, że mamy do czynienia z cząstkową informacją ministerstwa, która kończy się stwierdzeniem, iż resztę materiałów ma Pań-

stwowa Inspekcja Pracy, a Państwowa Inspekcja Pracy, no, tak się przez przypadek złożyło, akurat dzisiaj takich informacji nie ma. Ja podejrzewam gorszą rzecz, mianowicie że Państwowa Inspekcja Pracy pewno przesłała materiały do sprawozdania, które będzie czytane pod koniec tego roku. Słowem, zwracam uwagę Wysokiej Komisji na dwoistość działania organów kontrolnych w zakresie prawa pracy w Polsce.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

A my tej kwestii przy okazji rozpatrywania informacji Państwowej Inspekcji Pracy na pewno będziemy się odrębnie przyglądać.

Jest z nami, jak już państwa informowałem, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Czy pan chciałby zabrać głos w sprawie tej ustawy?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Janusz Łącki:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Oczywiście chciałbym prosić o poparcie ustawy o ratyfikacji tej konwencji. Jak zostało powiedziane, jest ona instrumentem bardzo potrzebnym, zastępuje bowiem konwencję nr 96 uznaną przez Międzynarodowe Biuro Pracy za przestarzałą. Chciałbym też powiedzieć, że już dziesięć państw Unii Europejskiej dokonało jej ratyfikacji, a tymi państwami są: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Litwa, Portugalia, Węgry i Włochy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Czy ktoś z naszych gości, przedstawicieli związków zawodowych, „Solidarności”, Forum Związków Zawodowych, czy też konfederacji pracodawców prywatnych „Lewiatan”, których gościmy dzisiaj na posiedzeniu naszej komisji, chciałby zabrać głos? Jeśli nie...

A, przepraszam bardzo, pani senator Małgorzata Adamczak.

Senator Małgorzata Adamczak:

Ja mam zapytanie. Mówimy tu o kontrolach. A kto tak naprawdę – taka myśl w tym momencie mi przyszła do głowy – może zakładać takie biura, czy każdy obywatel, czy też musi on mieć jakieś określone wykształcenie?

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista w Departamencie Rynku Pracy
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Mirosław Brodowski:**

Już odpowiadam. Każdy obywatel może założyć takie biuro, każda instytucja, każda organizacja, osoba fizyczna w ramach działalności gospodarczej i inne podmioty

gospodarcze w ramach działalności gospodarczej, Z wyjątkiem agencji pracy tymczasowej, inne agencje, czyli pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego, mogą również prowadzić, świadczyć takie usługi, organizacje w ramach zapisów statutowych.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Małgorzata Adamczak:* Mam pytanie. Przepraszam, Panie Przewodniczący.)

Proszę bardzo.

Senator Małgorzata Adamczak:

To nie ma tak naprawdę żadnej weryfikacji tego, kto ma te prywatne biura?

**Główny Specjalista w Departamencie Rynku Pracy
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Mirosław Brodowski:**

To jest pierwszy krok. Drugim krokiem, o którym pan dyrektor wspominał, jest przebrnięcie, że tak powiem, przez procedurę wpisu do rejestru agencji zatrudnienia. Wprowadzenie ona jest bardzo prosta, bo takie są wymogi unijne, które wprowadziliśmy do naszego prawodawstwa. Są jednak określone warunki prowadzenia agencji zatrudnienia w ustawie o promocji zatrudnienia. Trzeba posiadać odpowiednie biuro, kadre, wyposażenie techniczne, a później realizować zadania na pewnych warunkach, na przykład przy kierowaniu do pracy za granicą jest wymagane zawarcie umowy z osobą kierowaną, określającą pewne informacje, i drugiej umowy – z pracodawcą zagranicznym. Taki przykład dałem. Dziękuję.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.

Ja tylko zasugeruję członkom komisji, ażebyśmy się przyjrzeliby tematyce funkcjonowania biur pracy. Moment jest ważny, dlatego że z enuncjacji, które dopływają z resortu chociażby, na temat ich planów, wynika, iż jest zamiar podjęcia zdecydowanych działań w kierunku intensyfikacji rynku zatrudnienia, także z udziałem podmiotów prywatnych. Warto wobec tego temu tematowi się przyjrzeć. Jest pewnym paradoksem, że mamy około pięciuset tysięcy wolnych miejsc pracy i milion dwieście tysięcy bezrobotnych, i biura pośrednictwa pracy, urzędy pracy, które nie potrafią ich ze sobą skojarzyć, że tak powiem, z różnych, bardzo różnych powodów. W każdym razie tej tematyce warto by było poświęcić więcej uwagi, no ale to już następnym razem, jak będą przedłożone rządowe, wtedy, jak sądzę, będzie okazja jeszcze o tym mówić i o to pytać. Bo wiem, że prywatne biura pośrednictwa pracy miałyby również odegrać w tych zamierzeniach sporą rolę.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos?

Jeśli nie, to zamykam dyskusję i przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy o ratyfikacji konwencji nr 181 MOP? Proszę o podniesienie ręki. (6)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Jeden senator wstrzymał się od głosu – komisja zaakceptowała ustawę o ratyfikacji konwencji nr 181.

Kto z państwa senatorów chciałby być sprawozdawcą?

Jeśli nie ma innych zgłoszeń, to ja bym proponował, żeby pan senator Rulewski zechciał się tego podjąć.

(*Senator Jan Rulewski: A nie będzie to, Panie Przewodniczący, obciążeniem dla strony rządowej?*)

No, tylko komisję pan będzie reprezentował, nie będziemy wyřęczać rządu, nie. Ale często się zdarza, że jeżeli sprawozdanie przedstawiciela komisji jest wystarczająco wnikliwe, to rząd w czasie posiedzenia, jak pan wie, Panie Senatorze, nie zabiera już głosu i na to liczymy.

Czy ktoś ma inne zdanie w tej kwestii?

Nie słyszę sprzeciwów, wobec tego bardzo proszę, ażeby pan senator Rulewski przedstawiał stanowisko komisji.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Przystępujemy do realizacji drugiego punktu porządku obrad: rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.

Bardzo proszę o opinię rządu w sprawie tej zmiany ustawy.

**Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Wałęskiewicz:**

Jeszcze raz Marek Wałęskiewicz, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ustawa o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji z dnia 7 kwietnia 2006 r. weszła w życie 25 maja 2006 r., a zatem minęły dwa lata, odkąd ustawa obowiązuje. Początkowo przepisy ustawy miały zastosowanie do pracodawców zatrudniających co najmniej stu pracowników, a od dnia 24 marca 2008 r. ustawę stosuje się do pracodawców zatrudniających co najmniej pięćdziesięciu pracowników, a więc zakres ustawy uległ znacznemu rozszerzeniu.

Według danych GUS z 2007 r., jakimi dysponujemy, pracodawców, którzy zatrudniali co najmniej stu pracowników, było czternaście tysięcy dwustu dziesięciu, a pracodawców, którzy zatrudniali co najmniej pięćdziesięciu pracowników, trzydzieści trzy tysiące trzydziestu ośmiu.

Ustawa dostosowała polskie prawo do uregulowań prawa unijnego, a dokładnie dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r., ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji we Wspólnocie Europejskiej w celu, między innymi, wspierania dialogu społecznego pomiędzy przedstawicielami pracodawców i pracowników, wzmocnienia wzajemnego zaufania w przedsiębiorstwach, wspierania zaangażowania pracowników w działalność i przyszłość przedsiębiorstwa. Tym bardziej zasługuje na podkreślenie fakt dużego za-

interesowania tworzeniem rad pracowników, jak również ich zainteresowanie prawem do uzyskiwania informacji i przeprowadzania konsultacji. Mogą to zobrazować napływające do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej informacje dotyczące zarówno liczby powstałych rad pracowników, jak i zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy porozumień dotyczących informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji. Do dnia 21 kwietnia wpłynęło dwa tysiące sto trzydzieści jeden informacji o powstaniu rad pracowników oraz cztery tysiące pięćdziesiąt informacji o zawartych porozumieniach dotyczących informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji.

Wracając do przedkładanej dziś nowelizacji ustawy, należy powiedzieć, że jest ona wynikiem przeglądu stosowania przepisów ustawy, dokonanego przez Trójstronną Komisję do spraw Społeczno-Gospodarczych, zgodnie bowiem z postanowieniami ustawy komisja trójstronna została zobowiązana do dokonania przeglądu stosowania przepisów ustawy i przedłożenia rządowi propozycji koniecznych zmian.

Komisja wykonała swoje zadanie i uchwałą nr 30 z dnia 26 lutego 2007 r. rekomendowała rządowi propozycje zmian w ustawie, które są przedmiotem przedkładanej nowelizacji. W ramach nowelizacji przewiduje się wprowadzenie zmian dotyczących w szczególności trzech spraw.

Po pierwsze, uwzględnienia w liczbie zatrudnionych u pracodawcy pracowników, od której uzależnione jest stosowanie przepisów ustawy, również pracowników młodocianych. Zmiana ta jest konieczna wobec orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 18 stycznia 2007 r. Trybunał uznał bowiem, że nie jest możliwe, choćby przejściowo, wyłączenie jakiegokolwiek kategorii pracowników przy ustalaniu liczby pracowników zatrudnionych u pracodawcy. Ponadto nowelizacja wyraźnie określa czas, od którego liczy się kadencja rady pracowników. Są to cztery lata od dnia wyboru członków rady pracowników.

Po drugie, zapewnienia funkcjonowania wybranej rady pracowników również wtedy, gdy w okresie jej kadencji nastąpi przejściowy spadek zatrudnienia poniżej poziomu pięćdziesięciu pracowników. Zapobiegnie to przypadkom wielokrotnych wyborów członków rady pracowników u pracodawców o zmiennym poziomie zatrudnienia.

Po trzecie, wprowadzenie obowiązku pracodawcy powiadamiania pracowników o prawie do wyboru członków kolejnej rady pracowników, a nie, jak dotychczas, obowiązku zorganizowania takich wyborów. Wybór członków rady pracowników jest bowiem uprawnieniem pracowników lub reprezentatywnych organizacji związkowych, a nie ich obowiązkiem.

Przedkładana ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

W imieniu ministra pracy i polityki społecznej wnoszę o pozytywną opinię komisji w sprawie przedłożonej ustawy o zmianie ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Dziękuję.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.

Poproszę o opinię Biuro Legislacyjne.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Dziękuję bardzo.
Nie mamy zastrzeżeń legislacyjnych.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Otwieram dyskusję.
Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos w sprawie tej ustawy?
Bardzo proszę, pan przewodniczący Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

To, co przedstawił rząd, jest bardzo jasne: młodociani, precyzowanie przepisów itd., ale moją wątpliwość budzi sprawa terminu. W art. 26 ustawy są przejściowe przepisy, które mówią, do kiedy trzeba zwołać...

(Głos z sali: Posiedzenie.)

I jeden z nich mówi, że do 13 lipca bodajże.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie, ja chcę powiedzieć o ust. 2.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, nie, do 23 lipca, bo tam właśnie następuje zmiana. I teraz jest pytanie: czy my zdążymy...

(Głos z sali: Właśnie.)

...w przypadku, gdy znowu wpłyną poprawki, a ustawa ma wejść czternaście dni od dnia ogłoszenia. Czy zdążymy po prostu z tą ustawą?

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze, o włączenie mikrofonu. Udzielam panu głosu.

**Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Wałęskiewicz:**

Odpowiadając na pytanie pana senatora Rulewskiego, informuję, że zmiana dotyczy pktu 3, natomiast pan senator mówi o punkcie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Więc pkt 2 zostaje i obowiązuje.

(Senator Jan Rulewski: Tutaj jest napisane, że on ulega zmianie.)

(Głosy z sali: Nie. Pkt 3 ulega zmianie.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Jan Rulewski: Czyli nie będzie kolizji?)

Nie.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Czy są jeszcze jakieś inne...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No, myślę, że tak, tym bardziej że przez Sejm ustawa przeszła bez poprawek. Na razie nikt tutaj też ich nie zgłasza, ale zobaczymy.

Proszę bardzo, czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w sprawie tej ustawy?

Proszę uprzejmie.

**Członek Zarządu Głównego Forum Związków Zawodowych
Marek Dyżakowski:**

Marek Dyżakowski, Forum Związków Zawodowych.

Ja mam pytanie. Oczywiście są to zmiany porządkujące i jak najbardziej trzeba je wprowadzić, ale czy byłaby również możliwość podyskutowania tutaj o jeszcze innych zmianach, które by w jakiś sposób porządkowały tę ustawę. Czy byłoby możliwe, żeby do tych propozycji dołożyć jeszcze inne?

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Proszę, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Marek Wałęskiewicz:**

Panie Przewodniczący, pozwolę sobie odpowiedzieć na to pytanie. Forum Związków Zawodowych jest członkiem Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych. Komisja podjęła uchwałę w tej sprawie i wypracowała rozwiązanie, które nam przedłożyła. Ponadto w §5 istnieje zapis, że związki zawodowe i organizacje pracodawców reprezentowani w Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych rozpoczną negocjacje nad wypracowaniem kompromisu w tej sprawie, a wyniki swoich prac przedłożą trójstronnej komisji po konsultacji ze stroną rządową. Oznacza to, że dalsze zmiany będą negocjowane między partnerami społecznymi i do tego partnerzy się zobowiązali, i jeżeli uzgodnią kolejne zmiany, wtedy będzie kolejne przedłożenie.

(Członek Zarządu Głównego Forum Związków Zawodowych Marek Dyżakowski: To proponuję na następne posiedzenie przedstawiciele związków nie zapraszać, jak jest wszystko uzgodnione i mają tylko frekwencję poprawiać, to nie zapraszać.)

Ja rozumiem, że tutaj Forum Związków Zawodowych się podpisało.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Panie Przewodniczący, Panie Dyrektorze, oczywiście dyskusja w każdym momencie jest na powrót możliwa, po to państwa zapraszamy.

(Brak nagrania)

Senator Jan Rulewski:

...zmian w ustawie, ponieważ Senat nie ma takich kompetencji. Bo pan zdaje się wspominał o możliwości innych zmian, wykraczających poza materię ustawy.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

A jak wiadomo, Senat musi się trzymać materii, którą zakreślił Sejm w swojej ustawie. To była słuszna uwaga pana przewodniczącego Rulewskiego, też jakby w odpowiedzi na pana wypowiedź.

Kto jeszcze chciałby zabrać głos w tej kwestii?

Jeśli nie ma zgłoszeń, to w takim razie przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem ustawy o zmianie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji w przedłożonym brzmieniu? Proszę o podniesienie ręki. (7)

(*Głos z sali: Jednogłośnie za.*)

Czyli nie pytam już, kto się wstrzymał, kto był przeciw.

Dziękuję bardzo.

Może naszej damie damy pierwszeństwo tym razem. Pani senator Adamczak podjęłaby się przedstawienia tej ustawy na forum Senatu?

Czy ktoś jest przeciwny? Nie.

Dziękuję bardzo.

W punkcie trzecim mamy rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Proszę państwa, to jest senacki projekt ustawy. Nasza komisja pracowała nad nim jeszcze w poprzedniej kadencji, a w tej został ponownie wniesiony pod obrady. Rozpatrywaliśmy go też na forum Izby. Reprezentowałem za państwa przyzwoleniem naszą komisję i Senat podczas obrad komisji sejmowej i w związku z tym chcę państwa poinformować, że Sejm postanowił wprowadzić do tego naszego projektu niewielką zmianę, która dotyczy art. 50 ust. 1 i jest konsekwencją głównej zmiany w ustawie o świadczeniach rodzinnych. W związku z tym myślę – chyba że byłyby jakieś wyjątkowo ważne kwestie – że ta ustawa nie będzie budziła większych kontrowersji.

Mimo wszystko dla porządku zapytam: czy ktoś z przedstawicieli rządu chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Przemysław Żółtowski:**

Przemysław Żółtowski, ministerstwo pracy.

Rząd niezmiennie popiera ten projekt.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Dziękuję bardzo.

Jak wiadomo, chodzi o realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Też dla porządku tylko zapytam: czy Biuro Legislacyjne wnosi jakieś uwagi? Ja rozumiem, że państwo zgadzacie się z tym, iż konsekwentnie trzeba zmienić art. 50.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Tak, to jest uzupełnienie, które dotyczy po prostu podstawy wymiaru tego zasiłku, czyli naliczania jego wysokości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Mieczysław Augustyn:

Tak, tak.

Proszę państwa, czy są chętni do zabrania głosu w dyskusji jeszcze raz na ten sam temat?

Jeśli nie, to zapytam, czy państwo podtrzymujecie to, żebym stanowisko komisji dalej reprezentował w pracach nad tą ustawą.

(Głos z sali: Nie wyobrażamy sobie, żeby było inaczej.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dziękuję bardzo. Dziękuję bardzo.

A, jeszcze musimy przegłosować tę własną właściwie propozycję.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy? (7)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Jednogłośnie komisja opowiedziała się za przyjęciem tej ustawy.

Proszę państwa, zamykam posiedzenie komisji, chyba że w sprawach różnych ktoś z senatorów zgłosi jakieś uwagi.

(Rozmowy na sali)

Ja przypomnę tylko, że w piątek, czyli jutro, spotykamy się na posiedzeniu wspólnym z Komisją Zdrowia, poświęconym opiece długoterminowej. Jeszcze raz, Drogie Panie, Panowie, chciałbym przypomnieć, że zarówno konferencje, jak i posiedzenia seminaryjne, a taki będzie miało charakter jutrzejsze posiedzenie, są obowiązkowe.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, Panie Senatorze, z tym że porządek naszych obrad został podany z dużym wyprzedzeniem.

Ja jestem winien państwu przeprosiny za zmianę terminu dzisiejszego posiedzenia, za to, że tak wcześnie państwa zerwałem, ale ważne powody osobiste, po prostu konieczność udziału w pogrzebie, to spowodowały.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

O 11.00 jutro, tak.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 8 minut 42)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851